

Sygn. akt IV KS 1/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **K.B.**

oskarżonego o czyn z art. 288 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 czerwca 2017 r.,

skargi Prokuratora Rejonowego w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II Ka .../17

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt II K .../16

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi
Okręgowemu w P..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt II K ../16 uznał K.B. za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2016 r. o godz. 11: 30 na polu rolnym mieszczącym się w miejscowości J., w sposób umyślny uszkodził telefon komórkowy marki Samsung Galaxy S6 poprzez rzucenie nim o ziemię, w wyniku czego pękł wyświetlacz oraz obudowa i uszkodzeniu uległ głośnik telefonu, czyniąc telefon niezdatnym do użytku i powodując straty w kwocie 1500 zł na szkodę M. L., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. Za popełnione przestępstwo Sąd skazał oskarżonego na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł, nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej szkody oraz zasądził od oskarżonego koszty procesu.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II Ka ../17 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Od powyższego wyroku skargę w trybie art. 539a k.p.k. wniósł Prokurator Rejonowy w P., który zarzucił orzeczeniu Sądu odwoławczego naruszenie przepisu art. 437 § 2 k.p.k. polegające na uchyleniu wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy nie zaistniały przesłanki określone w art. 439 § 1 k.p.k. i art. 454 k.p.k., a nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, zaś wskazania sądu odwoławczego co do dalszego postępowania ograniczają się do zalecenia uzupełnienia braków dowodowych w zakresie rodzaju i

rozmiaru uszkodzeń telefonu, ewentualnego powołania biegłego oraz ponownej oceny przeprowadzonych dowodów.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga wniesiona przez Prokuratora Rejonowego w P. z uwagi na skierowanie aktu oskarżenia po dniu 30 czerwca 2015 r. jest dopuszczalna (argument z art. 25 ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. poz. 437, dalej - nowela marcowa), a zarzut w niej wskazany okazał się zasadny.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga na wyrok sądu odwoławczego może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. W tym postępowaniu kontrola Sądu Najwyższego ogranicza się do zbadania, czy postępowanie przed Sądem pierwszej lub drugiej instancji dotknięte jest uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 k.p.k., albo czy sąd odwoławczy uchylił wyrok mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego oraz, czy jest konieczne przeprowadzenie w całości przewodu sądowego.

Odnosząc te teoretyczne uwagi do realiów sprawy niniejszej trzeba zauważyć, że Sąd odwoławczy, dostrzegając uchybienia Sądu pierwszej instancji w zakresie ustaleń dotyczących wartości uszkodzeń telefonu komórkowego stanowiącego przedmiot przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., nie

wykazał, aby w sprawie wystąpiła którakolwiek z podstaw przewidzianych w art. 437 § 2 k.p.k. uzasadniająca uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w P. z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Przepis ten stanowi, że „...Uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości...” Należy podkreślić, że nawet w świetle wytycznych Sądu odwoławczego, w których zlecił on Sądowi pierwszej instancji uzupełnienie braków dowodowych i w razie potrzeby sięgnięcie do opinii specjalisty a nie opierać się jedynie na zeznaniach pokrzywdzonego i wydrukach komputerowych, wprost wynika, że nie jest konieczne w tej sprawie przeprowadzenie na nowo pierwszoinstancyjnego przewodu sądowego w całości. Jego zasadniczą część stanowi postępowanie dowodowe. Sąd pierwszej instancji przeprowadził szereg dowodów co do istoty sprawy, w tym dowód z wyjaśnień oskarżonego, z zeznań pokrzywdzonego M. Lewkuta, z zeznań świadków (D. Kubasa, A. Kubasa, W. Lewkuta i R. Barszczaka) oraz z konfrontacji pomiędzy R. Barszczakiem oraz M. Lewkutem. Sąd Okręgowy odnosząc się do ustaleń Sądu Rejonowego poczynionych na podstawie tych dowodów nie podzielił zapatrywań Sądu meriti tylko w zakresie wysokości szkody wyrządzonej przez uszkodzenie telefonu, natomiast pozostałe ustalenia zostały zaaprobowane. Tym samym ta część materiału dowodowego na podstawie, której te ustalenia zostały dokonane nie wymaga jego ponownego przeprowadzenia. Nadto Sąd Okręgowy nie wskazał, aby orzeczenie Sądu Rejonowego dotknięte było jedną z bezwzględnych przyczyn odwoławczych wskazanych w art. 439 §

1 k.p.k., lub też wystąpiła niemożność wydania orzeczenia reformatoryjnego z uwagi na reguły ne peius określone w art. 454 k.p.k.

Nie wypowiadając się w sferze merytorycznej oceny stanowiska Sądu Okręgowego co do prawidłowości ustalenia przez Sąd Rejonowy wartości wyrządzonej przestępstwem szkody, należy podnieść, że konwalidacja sygnalizowanych w toku postępowania odwoławczego uchybień możliwa już na tym etapie postępowania w oparciu o przepis art. 167 § 1 zd. pierwsze k.p.k. i art. 452 § 2 k.p.k., bez konieczności prowadzenia postępowania dowodowego ponownie przez Sąd pierwszej instancji. Czynienie ustaleń w zakresie wysokości szkody jest jednak ograniczone zakazem reformationis in peius, wobec faktu, że wyrok Sądu pierwszej instancji został zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.